

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθῆ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἔλεησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρωτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωτὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικῆσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν, κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς β΄

Ἴνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν, ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με. Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ψαλμὸς κα΄ 21

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου, ὁ Θεός μου, κεκραῶμαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σέ ἐκέκραζαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με

ἔξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου, ἐπὶ σὲ ἐπερῆρίφην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστροῦ μητρός μου Θεός μου εἶ σὺ, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλιῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἦνοιζαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων, καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστέα μου. Ἐγενήθη ἡ καρδιά μου ὡσεὶ κηρός, τηρόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με, ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὡρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστέα μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.

Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθορσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἄγνην, Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ;

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἦχθης Χριστέ βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος, προσηλώθης τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστήσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῆ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς μ' 40

Πρόσχωμεν.

Ἡ καρδιά αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. (μ' 7)

τὸ μέλος

Ἦχος δ' Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.215*

Ἡ καρδιᾶ αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει

ε πι το αυ το λ (β')

∴ Κατ' ἐμοῦ ἐπιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. 40:8

Η καρ δι ι α αυ του συν η γα γεν α νο μι αν ε
αυ τω εξ ε πο ρευ ε το ε ε ξω και ε λα λει
ε πι το αυ το ο ο ο ο λ

Σοφία.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:10-13

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος. Λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλήν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς.

Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γινώσκονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστί.

Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστί, δότε τὸν μισθὸν μου, ἢ ἀπέιπασθε, καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μου, τριάκοντα ἀργυροῦς.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Κάθεσ αὐτούς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτούς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:14-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ἐμοί μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτούς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ,

κόπους μοι μηδείς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἄμήν.

Εὐαγγέλιον α' Ὁρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:1-56

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρῶτας γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. ²καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. ³Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων· Ἡμαρτον παραδούς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. ⁵καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγαξάτο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἕξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾔθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ἡδεὶ γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος

γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἐγὼ εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἔμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ³²Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ³³Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατὰβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως ὄραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπὸγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψύχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσηλθόντες εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. ⁵⁵Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ⁵⁶ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαгдаληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητῆρ, καὶ ἡ μητῆρ τῶν υἱῶν

Ζεβεδάιου.

Δόξα τη μακροθυμία σου, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαι με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ'

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν

φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

εὐχὴ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἄμην.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς λδ' 34

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ, ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν μου. Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον τῇ ψυχῇ μου. Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι, διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀσᾶ μου ἐροῦσι. Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δέ, ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύομην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἔταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνω. Διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπέρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔβρουξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον. Εὗγε, εὗγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης. Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν. Εὗγε, εὗγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἶποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ἐντραπέησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπήν οἱ μεγαλοῦρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιόν σου.

ψαλμὸς ρη' 108

Ὁ Θεός, τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσης, ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἄντι τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτόν ἀμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπήν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἄναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πέννητα, καὶ πτωχόν, καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν, ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν, ὡσεὶ ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον, ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ

περιβάλλεται, και ὡσεὶ ζώνη, ἦν διαπαντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σύ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, ρῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδιά μου τετάραται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλιῖναι αὐτὴν, ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον, ἀγῶν ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτὴν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογῆσεις, οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνηθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν, ὡς διπλοῖδα, αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

ψαλμὸς ν' 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν ἐρυθρὰν βράβδω πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρῶν μου μὴ παρασιωπήσῃς· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα, καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκρούς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; αἰμόρρουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα, διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον ἤχος πλ.δ' ψαλμὸς λζ' 37

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγιδῶν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός. (λζ' 18)

τὸ μέλος

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Ο ο τι ε γω εις μα στι γας ε τοι μοσ και

η αλ γη δω ων μου εν ω πι ον μου ε στι δι α

παν τος (β')

∴ Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ο ο τι ε γω εις μα στι γας ε τοι μοσ και

η αλ γη δω ων μου εν ω πι ον μου ε στι δι α

παν το ο ο ος

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 50:4-11

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γινῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωτὶ πρωτῆ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἔνετραπήν, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν

μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνω, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ὅτι ἐγγίξει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἧ ἔξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:6-10

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τῇ ἑαυτοῦ ἀγάπῃ εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον γ' Ὁρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:16-41

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· ¹⁷καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, ¹⁸καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ¹⁹καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. ²⁰καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. ²¹Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ²²Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον κρανίου τόπος. ²³καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνευμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. ²⁴καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ²⁵ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ²⁶καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή

τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ²⁷Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. ²⁸καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. ²⁹Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! ³⁰σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ³¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ³²ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ³³Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνάτης· ³⁴καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λιμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Θεὸς μου ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; ³⁵καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἴδε Ἡλίαν φωνεῖ. ³⁶δραμῶν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ὄζους περιθεις τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. ³⁷ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε. ³⁸Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω. ³⁹Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράζας ἐξέπνευσε, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ. ⁴⁰Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ μήτηρ καὶ Σαλώμη, ⁴¹καὶ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἔλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγιον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλαις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἔλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς γλ' 53

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με, ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι ἀλλότριον ἐπανέστησαν ἐπ'

ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέβητο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν, Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ψαλμὸς ρλθ' 139

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφεις, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσχιάσας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ, διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μὴποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν τάλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρα ἀδικὸν κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἐγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ψαλμὸς 4' 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μᾶστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μὴποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ)

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστε ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα, τὰ ἔθνη, κράζοντα. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε, πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότητου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν ἀποστόλων, βοᾶ πρὸς ὑμᾶς· ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε. Ἴδε ἁμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν θαλάσῃ σῶσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποιήκαν, καὶ Πιλάτῳ προδόντες [προδώσαντες], ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν, καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· ἄφες αὐτοῖς Πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅπως γινῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Προφητεία

Προκείμενον ἤχος δ' φαλμὸς η' (8)

Πρόσχωμεν.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσι τῆ γῆ! (κ' 2)

τὸ μέλος

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων Δ ως θ αυ
 μα στον το ο νο μα σου εν πα σητηγη 6 λ (β')

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. (η' 2)

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων Δ ως θ αυ
 μα στον το ο νο μα σου εν πα α ση τη γη η η η η 6 λ

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 52:13 – 54:1

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῆ διψώση. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ

κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάχισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἰρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἢ ζωῆ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ βούλεται Κύριος καθαρῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὀψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκυῖλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκειν τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:32-49

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

³³Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ³⁴ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. ³⁵καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. ³⁶ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ ³⁷καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν. ³⁸ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ⁴⁴ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, ⁴⁵καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· ⁴⁶καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ⁴⁷ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. ⁴⁸καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. ⁴⁹εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τη μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἀγιονσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἑνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἕφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου

ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαβρῆξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, αὐτός, Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἧ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΠΑ ΕΝΑΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξη' 68

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὸν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγιγίς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν, ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμυέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ, ρυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω καταγιγίς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ

συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχεσ τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με, ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῇ μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὄργην σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὄργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκάν. Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μύσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὄπλᾶς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχῇ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ψαλμὸς ξθ' 69

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεσ. Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσῃ μοι σπεῦσον. Αἰσχυνηθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι. Εὐῆγε, εὐῆγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης. Ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ. Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

ψαλμὸς πέ' 85

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν, εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ

πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐβρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐκ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν. Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήστητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ. Ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν, μεθ' ὧν προσκυνουμέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

ἤχος β'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ὅτε σὲ/τῷ σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἔβόας πρὸς αὐτούς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀνταποδίδετε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ στύλου πυρὸς σταυρῷ με προσηλώσατε, ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσηνέγκατε, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδὴ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἥλιος προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Γεωργίου Ραιδεσθνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον ἤχος πλ. β' ψαλμὸς ιγ' (13)

Πρόσχωμεν.

Ἐἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός. (ιγ' 1)

τὸ μέλος

Ἦχος λ π̣ πα̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφώνηριον 2009 σ.217*

ε̣ ι̣ π̣εν̣ α̣ φ̣ρων̣ εν̣ καρ̣ δι̣ α̣ αυ̣ του̣ ουκ̣ ε̣ στι̣ Θε̣

ος

(β')

∴ Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. 13:3

Ε ι πεν α φρων εν καρ δι α αυ του ουκ ε ε στι

Θε ο ο ος

Σοφία.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:18-23, 12:1-5, 9-11, 14-15

Πρόσχωμεν.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ οὐκέτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυφα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέφομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεωσ αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτούς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενήθησιν ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου,

ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:19-31

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρῶντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηράς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινη· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·) καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων· μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγιζοῦσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοῦ ὑπεναντίου. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσω, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιασθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνουβρίας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Εὐαγγέλιον θ' Ὡρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:23-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἕκαστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. ²⁴εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν

περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ ἢ λέγουσα· Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. ²⁵Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. ²⁶Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γυναί, ἴδε ὁ υἱός σου, ²⁷εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. ²⁸Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. ²⁹σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ³⁰ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ³¹Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ³²ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ³³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ³⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἔστιν ἡ μαρτυρία, ἀκαχεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ³⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ, Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ³⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραήλ, τὸν ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεισαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἔλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγιονσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἔλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ἐύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν καὶ οὐκ ἔσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορευθήμεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν

καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰεστίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

BIBΛΙΟΘΗΚΗ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ὥρα α'

Πέτρου Ἐφεσίου

η η η η με ε ε ε ρον του να ου το κα

τα α πε τα α σμα εις ε ε ε λεγ χον ρη γνυ υ ται

αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και τας

ι δι ας α κτι ι ι να ας ο η η λι ο ος

κρυ υ υ πτει ει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου ου με ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι

με λε ε τη σα αν κε να α

ς προ βα α τον ε πι σφα α γην η η χθη η ης

Χρι στε ε βα α σι ι ι λευ και ως α α μνος

α κα α κοσ προσ η λω ω θης τω Στα αυ ρω υ

πο των πα α ρα νο ο ο μω ων α α αν

δρων δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ω ων φι

λα α α αν θρω ω ω ω πε

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.379*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

T ο ι ς σ υ λ λ α β ο υ σ ι σ ε π α ρ α α ν ο ο ο μ ο ι

ο ι ς α ν ε χ ο μ ε ε ν ο ς ^{β λ} ο υ ο υ τ ω ς ε β ο α ς Κ υ υ

υ υ ρ ι ι ι ι ε ^{γ ρ} ε ι κ α ι ε π α τ α ξ α α τ ε ε

ε τ ο ο ν π ο ι ο ι ο ι μ ε ε ε ε ν α ^{Δ ρ} κ α ι δ ι ε σ χ ο

ο ρ π ι ι ι ι ι σ α α α α τ ε ^{Δ ρ} τ α δ ω δ ε ε κ α π ρ ο

β α α τ α α τ ο υ ς μ α θ η η η τ α α α α ς μ ο υ ^{γ ρ} η

δ υ ν α μ η η ν π λ ε ι ε ι ο υ ς η η δ ω ω δ ε ε κ α λ ε γ ε ε

ω ω ν α ς ^{β λ} π α ρ α α σ τ η η η σ α ι α

α α γ γ ε ε ε ε λ ω ν ^{γ ρ} α λ λ α α μ α α κ ρ ο θ υ

υ μ ω ι ι ι ν α π λ η ρ ω ω θ η ^{Δ ρ} α α ε δ η

η λω σα υ υ μιν δι ι ι α α των προ φη

η η τω ω ω ων μου α α δη η λα και αι

κρυ φι ι α Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι α σοι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Προφητεία

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορός α'

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.264*

η η η η με ε ε ε ρον του να ου το κα

τα α α πε τα α σμα εις ε λεγχον ρη γνου υ ται αι των

πα α α ρα νο ο ο ο μων και τας ι δι ας α α

κτι ι ι να ας ο η η λι ο ο ος κρυ υ υ πτει ει

Δε σπο ο τη ην ο ο ρω ω ν σταυ ρου ου ου ου

με ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε

με λε ε τη σα αν κε να α

ς προβα α το ον ε πι σφα α γην η χθη η ης

Χρι στε ε ε Βα α σι ι ι λευ και ως α α μνος

α κα α κος προσ η λω ω θης τω Στα αυ ρω υ

πο των πα ρα α νο ο ο μω ων α α αν δρων

δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι λα α α αν

θρω ω ω πε

Δ ο ξ α Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ι

ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α α μην

Τ ο ις συλ λα βου σι σε πα ρα α α νο ο ο μοις α

νε χο με ε νος ου ουου τως ε βο α ας Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ει και ε πα α τα ξα α τε ε ε

το ο ον Ποι οι οι με ε ε ε να και δι ε

σκο ο ρ πι ι ι ι σα α α α τε τα δω δε ε κα προ

βα α τα α τους Μα α θη τα α α ας μου η δυ

να μη ην πλει ει ει ους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω

νας πα ρα α στη η η η σαι αι αι Αγ γε ε ε ε

λων αλ λα μα κρο θυ υ μω ι ι να α πλη ρω ω

θη α ε δη η λω σα υ υ μιν δι ι ι α

α των Προ ο φη τω ω ω ν μου α δη λα και αι

κρυ φι ι α Κυ υ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ο

ξα α α α α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Προφητεία Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

χορός α'

Ἦχος λ π ς Νῆ

Πέτρου Φιλανθίδου Αθωνιάς Β 1907 σ.254/701*

η η η με ε ε ε ε ση η με ε ρον του

να ου ου ου ου το κα τα α πε ε ε τα α α α α

σμα εις ε ε λε ε γ χ ο ν ρ η γ ν υ υ τ αι αι τ ω ν

πα α ρ α ν ο ο ο ο μ ω ν και αι τ ας ι δι

ι ας α α κ τ ι ι ι ν α ας ο η η λ ι ο ος κ ρ υ

υ υ π τ ει ει Δ ε σ π ο ο ο τ η ν ο ρ ω ω ν σ τ α υ ρ ο υ ου

ου ου ου ου με ε ε ε ν ο ν

να τι ε φ ρ υ α ξ α ν ε θ η η και λ α ο ι ε

με λε ε τ η σα αν κ ε να α

ς προ βα α τ ο ν ε πι ι σ φα α α γ η η η

η η η χ θ η η ης Χ ρ ι σ τ ε ε βα σ ι ι ι λευ

καὶ αἰ ὡς ἀ ἀ ἀ μνος ἀ ἀ ἀ κα ἀ ἀ ἀ κο ο

ος προσ ἡ λω ω ω θη ἡς τω Στα αυ ρω ω ω ω

υ πο των πα ρα νο ο ο ο ο ο ο ο μων αν δρω

ω ω ων δια τας α μαρ τι ι ι α ας

η η μω ω ων φι λα α α α α αν θρω

ω ω ω πε

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην γ δ

Τ οι οισ συλ λα βου ου σι ι σε πα ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οισ α νε χο με ε νος ου ου τως ε ε

βο ο ο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε γ δ

ει και αι ε πα α τα ξα α τε ε ε τον ποι οι με ε ε

να α και δι ε σκορ πι ι ι σα α α α α τε

ε τα δω ω δε ε κα προ βα α α τα α τους μα

θη η η τα α α ας μου η δυ να μη ην γ δ

πλει ει ει ει ει ει ους η η δω ω δε ε ε κα λε γε

ω ω ω ω ω νας πα ρα στη η η σαι α

α αγ γε ε ε ε λων γ αλ λα α μα α κρο θυ

υ μω ω ω ω ι ι να α πλη ρω ω ω θη η

α ε δη η ηλω ω ω ω σα α υ υ μι ιν δι

ι ι α τω ω ω ν προ φη η η τω ω ω ν μου

α δη η λα α και κρυ φι ι α α Κυ υ υ

υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

C η με ρον του Να ου το κα τα πε ε ε τα α α

σμα εις ε λεγ χον ρη γνυ υ υ ται αι αι των

πα α ρα α α νο ο ο ο μων και αι τας ι

δι ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι ο ος κρυ υ υ

πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε με

λε ε τη σαν κε να α

Ω ς προ ο βα τον ε πι σφα γην η χθης Χρι στε

ε ε Βα σι ι ι λευ και αι ως α α μνο ος

α κα α κος προ ση λω θης τω Σταυ ρω ^Δυ πο τω

ων πα α ρα α νο ο ο μων α α αν δρων ^Δδι

α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω ω

ω πε ^γ

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.134*

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ι

ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι ^γ

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α α μην ^γ

Τοις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο ο μοις ^εα νε

χο με νος ου τως ε βο ασ Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε ε να

και δι ε σχορ πι σα τε τα δω δε κα προ βα α τα α

α τους μα α θη η η τα α α ασ μου η δυ

να μην πλειους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω νας πα

α ρα α στη η η η η σαι Α α αγ γε ε ε ε

λων αλ λα α μα α κρο θυ μω ι να πλη ρω

θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

Προ ο φη η η τω ω ω ν μου α δη η λα α και

κρυ φι α α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι οι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός α'

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.182*

η η η η με ε ε ε ρον του να ου το κα τα

πε τα α σμα εις ε ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των

πα ρα νο ο ο ο μων και τας ι δι ας α α κτι

ι ι να ας ο η λι ι ος κρυ υ υ πτει ει Δε σπο ο

την ο ρω ων σταυ ρου ου ου ου με ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε

με λε ε τη η σαν κε ε να

ω ς προ βα α τον ε πι σφα α γην η η χθη ης Χρι

στε ε ε ε ε βα α σι ι ι λευ και ως α

α μνος α α κα α κοσ προσ η λω θη ης τω ω Στα

αυ ρω υ πο των πα ρα νο ο ο ο μω ων α

α αν δρων δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι

λα α α αν θρω ω ω πε

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Τοις συλλαβουσι σε παραα νοοομοις ανε

χομεενος ου ουτως εβοοοας Κυυυριι

ιιεει και επαταξαατε τον ποιοιμε

εενα και διεσκορπιισαααατε

ταδωωδεκαπροβααταατους μαααθη

ηητααααας μου ηδυνααααμην πλει

ειειους ηδωδεεκα λεγεεωωωνας παρα

στηηησαιαααγγεεεεελων αλ

λαμααχροθυυμωιινα πληρωωθη

αεδηηλωωσαυμιν διιαατων προφη

η η τω ω ω ω ν μου α α δη η λα και κρυ υ φι ι

α Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α

σοι οι οι οι

ὥρα γ'

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.380*

Δι α τον φο βον τω ων Ι ου ου ου δαι αι αι ω

ων ο φι ι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι

ο ον Πε ε τρος ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε και ο δυ ρο με ε νο ος ου τω ως

ε ε βο ο ο α α των δα κρυ ων μου μη η η πα

α ρα σι ω ω ω πη η η η σης ει ει πα

γαρ φυ υ λα α ξαι την πι στιν οι οι κτι ι ιρ μο ον και

αι ου ουκ ε φυ υ υ λα α α α ξα και η μω

ων την με ε τα νοι οι αν ου τω ω δε ε ξαι και αι ε

λε η σο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε συ

υ νες της κραυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Στα αυ ρου στρα τι ω

των εμ παι ζο ον των σε ε Κυ ρι ε ε αι

νο ε ραι αι στρα τι ι αι κα τε πλη η η ητ το ο

ο ον το ^γα νε δη σω ω γαρ στε ε φα νον υ

υ υ βρε ε ε ε ως ^Δο την γη ην ζω γρα φη σας

τοις α α αν θε ε ε ε σι ^γκαι την χλαι ναν χλευ

α ζο με ε νος ε ε φο ρε ε σας ⁶ο νε φε ε λαις

πε ρι βα αλ λων το στε ρε ε ε ε ω ω ω ω

μα ^γτοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι

α α ^Δε γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι

ι στε ^Δτο με γα ε ε ε λε ος δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^γ

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην

Ε λ κο με νο ος ε πι Στα αυ ρου ου τως

ε βο ο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δι α

ποι ο ον ε ερ γον θε λε τε ε με στα αυ ρω ω σαι

Ι ι ου δαι αι αι αι οι ο ο ο τι τους πα ρα

α λυ τους υ μω ων συν ε ε ε σφι ι ι ι γ

ξα ο τι του ουσ νε ε ε κρους ως εξ υ πνου ου α

νε ε ε ε ε στη η η η σα ^{π ρ} αι μορ ρουν ι

α σα α α α α μην ^{κ ρ} Χα να ναι α αν η λε

ε ε ε ε η η η η σα ^{π ρ} δι α ποι ο ον ερ

γον θε ε λε τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε με ε ε ^{κ ρ} φο ο ο νε ευ σαι Ι ι ου δαι αι

αι αι οι ^{π ρ} αλλ ο ψε σθε εις ον νυν ε εκ κε εν τα

α α τε Χρι στον πα ρα ανο μοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Προφητεία Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορός β'

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.266*

Δ ι α τον φο βον τω ων Ι ι ου ου δαι αι αι ω

ων ο φει ι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι ο ον

Πε ε ε τρος ηρ νη σα το σε ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε και ο δυ ρο με ε νο ος ου τω ως ε ε

βο ο ο α α των δα κρυ υ ω ων μου μη η η πα α

ρα σι ι ι ω πη η η η σης ει ει πα γαρ φυ υ

λα α α ξαι τη ην πι στι εν οι οι κτι ι ρμον και

αι ου ουκ ε ε φυ υ υ λαα α α ξα και η μων

την με ε ε τα νοι οι αν ου τω ω δε ε ε ξαι και ε

λε ε ε η σο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε σου

υ νες της κραυ γη η η ης μου ^γ _{δλ}

Π ρο του τι μι ουουσου Στα αυ ρου στρα τι ω των εμ

παι ζον των σε ε ε Κυ ρι ι ε ε ^β _λ αι νο ε ραι

αι στρα τι ι αι κα τε ε πλη η η ητ το ο ο ον το

α νε δη σω ω γαρ ^Δ _{δλ} στε ε φα νο ον υ υ υ βρε

ε ε ε ως ο την γη η ην ζω γρα φη η σας τοι οις

α α α αν θε ε ε ε ^γ _{δλ} σι και την χλαι ναν χλευ α

ζο με ε νος ε ε ε φο ρε ε σας ο νε φε ε ε λαις πε

ρι βα αλλων το στε ε ρε ε ε ε ω ω ω ω μα ^γ _{δλ} τοι

οι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ^Δ _{δλ} ε

γνωσθη η σου η ευσπλαγχνι ι α Χρι ι στε ^Α το με

γα ε ε ε λε ε ε ος δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^ν ^δ

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.268*

^Δ ο ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π ^q

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην ^π ^q

^Ε ελ κο με ε νος ε πι Στα αυ ρου ου τως ε βο ο

α ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^κ ^q δι α ποι ο ο ν ε

ε ε ρ γ ο ν θ ε λ ε τ ε ε μ ε σ τ α α υ ρ ω ω σ α ι Ι ι ι ο υ

δ α ι α ι α ι α ι ο ι ο ο ο τ ι ι τ ο υ ς π α ρ α α λ υ τ ο υ ς

υ μ ω ω ν σ υ υ ν ε ε ε σ φ ι ι ι ι γ ξ α ο τ ι

τ ο υ ς ν ε ε ε χ ρ ο υ ς ω ς ε ξ υ π ν ο υ ο υ α ν ε ε ε ε

ε σ τ η η η η σ α α ι α ι μ ο ρ ρ ο υ ν ι α α σ α α

α α μ η ν Χ α ν α ν α ι α α α ν η λ ε ε ε ε ε

η η η η η σ α δι α ποι ο ο ν ε ρ γ ο ν θ ε ε λ ε

τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μ ε ε ε ε

φ ο ο ο ν ε ε υ σ α ι Ι ι ι ο υ δ α ι α ι α ι α ι ο ι α λ λ ο

ψ ε σ θ ε ε ι ς ο ν ν υ ν ε χ κ ε ε ν τ α α α τ ε Χ ρ ι σ τ ο ν π α ρ α α

νο μοι οι οι οι οι οι οι π ρ

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς β'

Ἦχος λ π ρ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.256/703*

Δ ι ι α τον φο ο βον των Ι ου ουου δαι αι αι

ων 6 λ ο φι ι ι λο ο ο ο ος σου ου και ο πλη

σι ο ο ον Πε ε ε τρο ος ηρ νη η σα α το ο σε

ε Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε γ ρ και αι ο

δυ ρο με ε νο ος ου τω ως ε βο ο ο α α Δ ρ των

δα κρυ υ υ ω ωων μου μη η η πα α ρα σι

ω ω ω πη η η η σης γ ρ ει πα α γαρ φυ υ λα

α α ξαι τη ην πι στι εν οι οι κτι ι ιρ μο ον

και αι ου ουκ ε ε φυ υ υ υ υ υ υ λα

ξα και η μων την με ε τα α νοι οι οι οι α αν

ου ου τω ω δε ε ε ε ε ε ξαι και ε λε ε η η

σο ο ο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε συ

υ νες της κραυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Στα α αυ ρου ου

στρα α τι ω των εμ παι ζον των σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε αι νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η

η η ητ το ο ο ο ο ο ον το α νε δη η

η σω ω ω ω ω γα αρ στε ε ε φα νο ον υ υ

υ βρε ε ε ε ε ως ο την γη η ην ζω γρα φη η η

η η η σα α ας τοι οι οισ α α α α α αν

θε ε ε ε τοις α αν θε ε σι και την χλαι αι ναν

χλευ α ζο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε νος

ε φο ο ο ο ο ο ο ο ρε ε σας ο νε φε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λαι αι αι αις

πε ρι βα αλ λω ων το ο στε ρε ε ε ε ε

ε ω ω ω ω μα τοι α αυ τη η η γα αρ

οι οι κο νο ο μι ι ι α α ε γνωσθη η σου η ευ

σπλαγχνι ι ι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε το με ε

ε γα ε ε ε λε ε ος δο ο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.259/706*

Δ ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην ^{π ρ}

Ε ελ κο ο ο ο ο με ε ε ε νος ^{π ρ} ε πι ι

στα α α αυ ρου ου ου ου ου ου ου ^{χ ρ} ου ου τως

ε βο α ας Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{χ ρ}

δι α ποι οι ο ον ε ε ε ε ερ γον ^Α θε λε ε τε ε ε

ε με ε ε σταυ ρω σαι αι Ι ι ου δαι αι

αι αι οι ^π ο ο ο τι ι τους πα α ρα α λυ υ

τους η μω ων συ υν ε ε σφι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι συ υν

ε ε ε σφι ι γ ξα ^{χ ρ} ο τι ι του ους νε ε ε

κρους ^Δως εξ υ υ πνου ου α νε ε ε ε ε στη η

η η σα ^παι μορ ρουν ι α α σα α α

μην ^χΧα να α ναι αι αι αι α αν η η λε ε η

η η η η η η η σα ^πδι α ποι οι ο ον ε

ερ γον θε ε λε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε με ε ε ε ε ^χφο νευ σαι αι Ι ου δαι αι

αι αι οι ^πα αλλ ο ψε ε σθε εις ον νυ υν εκ κε εν

τα α α α τε ε Χρι ι ι στον πα ρα α νο μοι

οι οι οι οι οι οι οι οι ^π

Διὰ τον φοβον των Ιιου δαι αι αι ω

ων ο φι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι ι ι

ο ον Πε ε ε τρος ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε και αι ο δυ ρο με ε νο ος ου

τω ως ε ε βο ο ο α α των δα κρυ ω ν μου μη

η η η η πα α ρα σι ι ω ω ω πη η η η

σης ει πα γα α αρ φυ υ λα α α ξαι την πι στι ιν

Οι οι κτι ι ιρ μο ον και αι ου ουκ ε ε φυ υ υ

λα α α α ξα και η μω ω ν την με ε ε τα νοι οι οι

αν ου τω ω δε ε ε ξαι και αι ε λε ε η σο

ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σαι Κυ ρι ε

ε ε συ υ νες τη ης κραυ αυ αυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Σταυ ρου στρα τι

ω των εμ παι ζο οντων σε ε ε Κυ ρι ι ε ε αι νο

ε ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η ητ το ο ο

ον το α νε δη σω ω γαρ στε ε φα α νο ον υ

υ υ βρε ε ε ε ως ο την γη ην ζω γρα α φη

η σας τοις α α αν θε ε ε ε σι και την χλαι ναν

χλευ α ζο μενος ε ε ε φο ρε ε σας ⁶λ ο νε φε ε

λαις πε ρι βα αλ λων το στε ρε ε ε ω ω ω ω

μα ^γδι τοι αυ τη γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι

α α ^Δδι ε γνω θη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι

στε ε ε ^Δδι το με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ξα α α α σοι ^γδι

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.137*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^πϩ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

Ίδὲ ἀρχαῖα

ω ω νωνων α α μην π ρ

Ελκο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος ε πι ι π ρ

ε λ κ ο ο ο ο μ ε ε ε ε ν ο ς ε π ι ι

Στα αου ρου ου ου τως ε βο α ας Κυ υ υ ρι ι ι ι

Σ τ α α υ ρ ο υ ο υ ο υ τ ω ς ε β ο α α ς Κ υ υ υ ρ ι ι ι ι

ε δι α ποι ον ε ε ε ε ερ γον θε λε τε με χ ρ Δ δ

ε δ ι α π ο ι ο ν ε ε ε ε ε ρ γ ο ν θ ε λ ε τ ε μ ε

στα αου ρω ω σαι Ι ι ουου ου δαι αι αι αι οι ο ο π ρ

σ τ α α υ ρ ω ω σ α ι Ι ι ο υ ο υ ο υ δ α ι α ι α ι α ι ο ι ο ο

ο ο ο τι ι τους πα α ρα α λυ τους υ μων π ρ

ο ο ο τ ι ι τ ο υ ς π α α ρ α α λ υ τ ο υ ς υ μ ω ν

συ υν ε ε ε σφι ι ι ι γ ξα ο τι τους νε χρους χ ρ

σ υ υ ν ε ε ε σ φ ι ι ι ι γ ξ α ο τ ι τ ο υ ς ν ε χ ρ ο υ ς

ως εξ υ πνου ου α νε ε ε ε ε στη η η η σα π ρ

ω ς ε ξ υ π ν ο υ ο υ α ν ε ε ε ε ε σ τ η η η η σ α

αι μορ ρουν ι α α σα α α α α μην Χα να

α ι μ ο ρ ρ ο υ ν ι α α σ α α α α α μ η ν Χ α ν α

ναι αι αι α αν η λε ε ε ε ε η η η η σα δι π ρ

ν α ι α ι α α ν η λ ε ε ε ε ε η η η η σ α δ ι

α ποι οι ο ον ερ γον θε ε λε τε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε φο ο ο νε ε
 ευ σαι Ι ι ι ου δαι αι αι αι οι α αλλ ο ο
 ο ψε ε ε σθε εις ον νυν εκ κε εν τα α α τε Χρι στον πα
 ρα ανο μοι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Προφητεία Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός β'

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.184*

Δ ι α τον φο ο ο ο ο βον των Ι ου δαι
 αι αι ω ων ο φι ι ι λο ο ο ος σου και
 ο πλη σι ι ο ον Πε ε ε τρος ηρ νη η σα α το σε ε

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε και ο δυ ρο με ε

νο ος ου τω ως ε ε βο ο ο α α των δα

κρυ υ υ υ ω ων μου μη η πα ρα σι ι ω πη η

η η σης ει πα α γαρ φυ λα α α ξαι την πι

ι ι στι εν οι οι οι κτι ι ι ι ι ρ μον και ου

ουκ ε ε φυ υ υ υ υ λα α α α ξα και η

μων τη ην με τα νοι οι α αν ου ου τω ω δε ε ε ξαι

και ε λε ε η η σο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου εν ω τισαι Κυ ρι ε σου

νες της κρα α αυ γη η η η ης μου

Προ του τι μι ου ου σου ου Στα αυ ρου στρα τι

ω των εμ παι ζο ο ον των σε ε ε Κυ ρι ι ε

ε αι νο ε ραι αι στρα τι αι αι κα τε πλη η

η ητ το ο ο ον το α νε δη σω ω γαρ στε ε

φα α νο ον υ υ υ υ υ υ βρε ως ο την

γη ην ζω γρα φη η η σας τοι οις α α α α αν θε ε

ε ε σι και την χλαι να αν χλευ α ζο με νος ε ε

ε φο ρε ε σας ο νε φε ε ε λαι αι αις πε

ρι βα αλ λων το ο στε ε ρε ε ε ε ε ω ω

ω ω μα τοι οι αυ τη η γαρ οι χο νο μι ι ι ι

α ε ε γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι ι

στε το με γα ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

η ευ σπλαγ χνι ι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε

άλλη γραμμή

Ἦχος λ π ῥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.186*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

ε ελ κο με ε νος ε πι ι Στα αυ ρου ου ου ου τως

ε βο ο α ας Κυ υ υ ρι ι ι ε ^χ _q δι α ποι

ο ον ε ε ερ γον θε λε τε ε με σταυ ρω ω σαι Ι ι

ου δαι αι αι αι οι ο ο ο τι ι τους πα ρα λυ

τους υ μων συ υν ε ε ε σφι ι ι ι γ ξα ^χ _q ο τι

του ους νε ε ε κρους ως εξ υ υ υ πνου α νε ε ε

ε ε στη η η η σα ^π _q αι μορ ρουν ι α σα α

α α μην ^χ _q Χα να ναι αι α αν η λε ε ε ε η

η η η σα ^π _q δι α ποι οι οι οι ον ε ερ γο ον ^ο _χ _q

θε λε τε ε ε με φο νε ε ευ σαι αι Ι ι

ου δαι αι αι αι οι α αλλ ο ο ο ψε ε σθε εις

ον νυν εκ κεν τα α α τε ε Χρι ι στον πα ρα α νο μοι

οι οι οι οι οι οι οι οι π 9

ὥρα ς'

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.383*

Τ α α δε ε λε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οις γ δ̣ι λα ο ος μου τι ι ε ποι

η η σα α α σοι οι β λ̣ι η τι ι σοι πα ρη νω ω

ω ω χλη η η η σα γ δ̣ι τους τυ φλους σου ε ε φω τι ι

σα δ̣ι τους λε προου ους σου ε κα α θα ρι ι σα β λ̣ι αν

δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι νη ης η νωρ θω

ω ω σα α α α μην γ λα ο ος μου τι ι ε ε ποι

οι η η σα α α σοι οι Δ και τι ι μοι αν τα πε ε

ε ε δω ω ω ω κας γ αν τι ι του μα αν να χο ο

λην Δ αν τι του ου υ υ υ δα το ο ος ο ο

ο ο ξος γ αν τι του α γα α πα αν με Σταυ ρω ω

με προσ η λω ω ω ω σα α α α τε γ ουκ ε τι στε

ε ε ε γω λοι οι πον Δ κα λε σω μου ου ου ου τα

ε ε ε θνη η γ κα κει να με δο ο ξα σου ου σι Δ συν

τω Πα τρι ι και τω Πνε ε ευ μα α α α τι Δ κα

γω αυ τοις δω ω ρη η η η η σο ο ο ο μαι Δ ζω

ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον ^γ _δ

^χ _ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^χ _ε και εις

την δι φαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο

^γ _δ ξος

Ο ι νο μο θε ε ται του ου Ισ ρα α ηλ ^Δ _δ Ι

ου δαι οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι ^ε _λ ο χο ρος των

α πο στο λων βο α α α προ ος υ υ υ μας ^γ _δ ι

ι ι ι δε να α ος ον υ μει εις ε λυ υ

υ σα α α α τε ^Δ _δ ι ι ι ι δε ε α α α

μνος ^Δ _δ ον υ μει ει εις ε σταυ ρω ω ω ω σα α α α

τε τα α φ ω πα α ρε ε δ ω κα τε ε α λ λ ε ξ ου

σι α α ε ε αυ του α α α νε ε ε ε στη

μη πλα να σθε Ι ι ι ι ου δαι αι αι οι οι αυ

το ο ο ος γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ ση η

σω ω ω σα ας και αι αι ε εν ε ρη μω

ω ω θρε ε ε ε ψας αυ τος ε ε στιν η

ζω η η η και αι το ο ο φως και η η ει ει

ρη η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.385*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

καὶ ἀγγιλωω Πνευμααατι πρ πε

Καὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰωωνάων αἰωωνων πρ πε

ωνων ααααμην πρ πε

Δε εὐτέ πρ πε χριστοφοροίλοι οὐκα

τι ἰῖδωωωμην πρ πε τισυνεβουλεσαατο

ιουουδας οοπροδοοοοτης πρ πε συνιεε

ρευσι πρ πε ἰν ανοοοοοοοοοο

ομοιοις πρ πε κατατουουου σωωτηηη

ηηροοςηηημων πρ πε σημερονενοχοον

θανααααατου πρ πε τοναθαναατοον

Λο γο ο ον πε ποι οι οι οι η η η η καν και

Πι λα τω προ ο δο ο ον τες εν το πω Κρα νι ου ου

ε στα α α α αυ ρω ω ω σαν και τα αυ τα

πα σχω ων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο α α α ο Σω τη η ηρ η μων λε ε ε

ε γων α φες αυ τοις Πα α α α α τερ τη η ην

α α μαρ τι ι αν τα α α αυ την ο πω ως γνω σι

τα ε ε ε ε ε θνη την εκ νε κρων μου ου

α να αστα σι ι ι ι ι ι ιν

και Πι λα τω προ δω ω σα αν τες

*Ετέρα θέσις

χορός α'

Ἦχος λ ρ ρ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.270*

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ι ι ου δαι

αι αι αι οις ρ λ α ο ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι

η τι σοι πα ρη η νω ω ω ω χλη η η η σα τους

τυ φλουςσου ε ε φω τι ι σατους λε πρους σου ε ε κα

α θα α α ρι ι ι ι σα ρ αν δρα α ο ο ον τα ε

πι κλι ι ι νη ης η νω ω ρ θω σα α α α μην ρ λ α

ο ος μου τι ε ε ποι οι η η σα α α σοι οι ρ και τι

μοι α αν τα πε ε ε ε δω ω ω ω κας α αν τι ι

του μα αν να χο ο λην αν τι του ου υ υ υ υ δα

α α τος ο ο ο ο ξος αν τι του α γα α πα α αν με

Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω ω σα α α α τε ουκ

ε τι στε ε ε ε γω λοι οι πον κα λε ε σω μου τα α

α ε ε ε θνη η κα κει να α με ε δο ο ξα α α

σου ου ου ου σι συν τω Πα τρι και αι τω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι κα α γω α αυ τοις δω ω ρη η

η η σο ο ο ο μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω

ω ω νι ι ι ι ον

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο

ξος γ δ

Ο ι νο μο θε ται τουου Ισ ρα α ηλ Ι ου δαι αι

οι και Φα ρι ι ι σαι αι αι οι οι ο χο ρος των Απο

στο λων βο ο α α α α προ ος υ υ υ μας ι

ι ι ι ι δε να α ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι

ι δε ε Α α μνος ον υ μεις ε στα αυ ρω ω ω σα α

α α τε τα φω ω πα α ρε δω κα τε ε αλλ εξ ου

σι ι ι α α ε ε αυ του ουου α α α νε ε ε

ε στη μη πλα α να α σθε ε Ι ι ου ου δαι αι αι οι

οι αυ το ο ος γα αρ ε ε στιν ο εν θα λασ ση η

σω ω ω σας και αι αι ε εν ε ρη η μω θρε ε ε ε
 φας αυ τος ε ε στιν η ζω η η η η και
 αι το ο ο φως και η ει ει ρη η η νη η η του κο ο
 ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.272*

Δ ο ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω
 Πνε ευ μα α α τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 ω ω νων α α μην
 Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ροι λα οι οι κα α τι

ι ι δω ω ω μεν ^χτι ^qσυν ε ε βου ου λευ σα α το Ι

ι ου ου δας ο ο ο προ δο ο ο ο της ^πσυν Ι ε

ε ρευ ^οσι ιν α νο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο μοι οι οι οισ κα τα του ου Σω ω τη η η η η

ρο ος Χρι ι ι στου ^πση η με ε ρον ε νο χον θα α

να α α α του ^χτον α θα να α το ον Λο γο ον πε

ποι οι οι οι η η η η καν ^χκαι ^πΠι λα τω προ ο δο ο ον

τες εν το πω Κρα νι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω

ω ω σαν ^πκαι τα αυ τα πα α σχω ων ε βο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α ^χο Σω

τη η ηρ η η μω ω ων λε ε ε ε γων α φες αυ

τοις Πα α α α τε ερ τη η ην α α μαρ τι ι ι

αν τα α α αυ την ο πω ως γνω σι τα α ε ε

ε ε θνη την εκ νε κρωνμου ου Α να αστα σι ι ι

ι ι ι ι ι ν

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α'

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.260/707*

Τ α α δε ε λε ε γει Κυ υ ρι ι ι ο ος τοις

Ι ι ι ου ου ου δαι αι αι αι αι οις λα

ο ο ο ο ο ο ος μου τι ι ε ε ποι οι η η

σα α α σοι οι ^Δ η τι ι σοι οι πα α α ρη νω

ω ω ω ω χλη η η η σα ^γ τους τυ φλου ου ου ους

σου ε ε φω ω τι ι ι ι σα ^β τους λε πρου ους σου ου

ε ε κα α θα α α α α α α ρι σα ^Δ α

α α αν δρα α α α ^Δ ο ον τα α ε πι ι

κλι ι ι ι νη ης η η νω ρθω ω ω σα α

α α μην ^γ λα ο ο ο ο ο ο ο ος μου ^Δ τι

ε ποι η η σα α α σοι ^β και τι ι μοι οι α αν τα

πε ε ε ε ε δω ω ω κας ^γ αν τι ι του μα αν

να χο ο ο λην ^Δ αν τι του υ υ δα α α α τος

0 0 0 0 0 0 0 0 0 10 0 0 0 ξος αν τι

του ου α α γα πα α α αν με ε ε ε ε

ε χε ε ε ε σταυ ρω με ε προ οσ η η λω ω

ω ω ω σα α α α α α α τε ουκ ε τι στε ε

ε ε ε ε γω ω λοι οι οι πον κα λε σω μου ου ου

ου τα ε ε ε θνη η κα κει να α με δο ξα α

α σου ου ου ου σι ι ι συν τω Πα τρι ι και αι

Πνε ε ε ε ε ε ευ μα τι κα γω α αυ τοις

δω ρη η η σο ο ο ο ο μαι αι ζω η η η

η ην τη ην αι ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ι ι ον γ
α

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο

ξος γ
α

Ο ι οι νο μο θε ε ται του ου Ισ ρα α α ηλ

Ι ου δαι αι οι και Φα ρι ι σαι αι αι αι αι οι ο

χο ρος των α πο στο ο λων βο ο α α α α α α

προς υ υ υ μας ι ι ι ι ι δε να α α ο ος

ον υ μει εις ε ε λυ υ υ υ υ υ υ σα

τε ι ι ι δε ε α α μνος ον υ υ μεις ε σταυ

ρω ω ω ω ω σα α α α α α α τε τα φω ω πα

α ρε δω ω κα τε ε αλλ εξ ου σι ι α α ε

α αυ του α α α νε ε ε ε στη μη πλα να

σθε Ι ι ι ι ου δαι αι αι οι οι αυ το ο ο

ο ος γαρ ε ε ε στιν ο εν θα λα ασ ση σω ω ω

ω ω σας και αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε ε ε ε

ψας αυ το ος ε ε ε στιν η ζω η η η

και αι το ο ο φω ως και η ει ρη η η νη του κο

ο ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα α

οι κα α τι ι ι δω ω ω ω μεν τι ι

συ υν ε βου λε ευ σα α α το Ι ι ου ου ου δας

ο ο προ ο δο ο ο ο ο ο ο της συν ι ι

ε ε ρε ευ σι ιν α νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο μοι οι οι οι οισ κα α τα

του Σω ω τη η ρο ο ο ο ο ος η η μων

ση η η η η με ε ρον ε ε νο ο χον θα

να α α α α α α α α α α α του τον

α θα να α το ον Λο γο ον πε ποι οι οι οι οι οι οι η

η η η η η η η καν και Πι λα α α τω

προ ο δο ο ο ο σα α α αν τε ες εν το ο πω Κρα

νι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω ω σαν και

ταυ τα α πα α α α α σχων ε βο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε

βο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α ο Σω τη η ηρ η η η η η η μω ωων

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γων

α α φες α α αυ τοι οις Πα α α α α

τε ερ την α α μα αρ τι ι ι ι ι α α α αν

τα α α α α α αυ την ο ο πω ως γνω ω

σι ι τα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε θνη η η η η την εκ νε κρων μου

ου ου α να α α αστα σι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α'

Ἦχος λ π ρ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.101*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

πρους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα

αν δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι και τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας αν τι του μα αν να χο λην αν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος αν τι του

α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω σα

α α τε ουκ ε τι στε ε γω λοι πον κα λε

σω μου τα α ε ε ε θνη κα κει ει να α με ε δο ο

ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι και τω

Πνε ε ευ μα α α τι κα γω αυ τοις δω ρη

σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι ον

ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και

εις την διψαν μου εεπο ο ισα αν με εε

ο ο ο ξος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.103*

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ Ι ου δαι οι

και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Α πο ο στο

ο λων βο α α α προ ος υ μας ι δε Να

ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ

μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε τα φω ω πα α ρε

δω κα τε ε αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α

νε ε ε στη μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου

δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα α σση

η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας αυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως και η η η ειρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Δ ε ε ε ε ευ τε ε Χρι στο φο ο ροι λα οι οι

κα α τι ι ι δω ω ω μεν ^χ ₉ τι συν ε βου λε

ευ σα α α το Ι ι ου ου δας ο ο ο προ ο ο

δο ο ο ο της ^π ₉ συν ι ι ε ε ρε ευ σιν α α

νο ο ο ο ο μοις ^χ ₉ κα τα του Σω ω τη η η η η

ρος η η η μων ^π ₉ ση με ε ρο ον ε νο χον θα α να

α α του ^χ ₉ τον α θα να α τον Λο ο γον πε ποι

οι οι η η η η καν και Πι λα τω προ δο ο

ο ο ον ^Δ ₉ ^α ₉ εν το πω Κρα νι ι ου ου ε στα α

α α αυ ρω ω ω ω σαν ^π ₉ και ταυ τα α πα α σχων ε ε

βο ο ο ο ο α ^χ ₉ ο Σω τη ηρ η η μων λε ε ε

ε ε ε ε ε ε γω ω ω ων α φες αυ τοι οις

Πα α ατερ τη η η ην α α α μαρ τι ι ι α α αν

τα α α αυ την ο πως γνω σι τα α ε ε ε θνη την εκ

νε κρω ων μου ου ου Α να αστα σι ι ι ι ι

ι ι ι ν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός α'

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.187*

Τ α α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι

ου δαι αι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι η τι σοι πα ρη νω ω ω ω ω χλη η η

η η η σα τους τυ φλους σου ου ε ε φω ω

ω τι ι ι ι σα τους λε πρους σου ε κα α α θα ρι

ι σα αν δρα ον τα ε πι κι ι ι ι ι νης

η νω ωρ θω σα α α α α μην λα ο ο ο ος

μου τι ε ποι οι η σα α α σοι οι και τι ι μοι αν

τα πε ε ε δω ω ω ω κας αν τι του μα αν να

χο ο λην αν τι του ου υ υ υ δα τος ο ο ο ξο

ος αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με ε

προσ η η λω ω ω ω σα α α α τε ουκ ε

τι στε ε ε γω λοι οι πον κα λε ε σω μου ου ου

ου τα ε ε ε θνη η γ δλ και κει να με δο ο ο ξα σου ου

σι συν τω Πατρι και αι τω ω Πνε ε ευ μα α α α

τι ο δλ κα γω αυ τοις δω ω ρη η η η η η η

σο ο μαι ο δλ ζω η η ην τη ην αι ω ω ω

ω ω νι ι ι ι ον γ δλ

χ ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ο λκ και

οις την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ο ο

ξος ο δλ

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ ο δλ Ι ου

δαι αι αι οι και φα ρι ι σαι αι αι οι ο λκ ο χο ρος των α

יְדִוּוּנוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה
πο στο ο ο λων βο α α α α α προ ος υ υ υ μας

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
י ι ι ι ι ι δε να α ος ον υ μεις ε ε ε λυ

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
σα α τε ι ι ι ι ι δε ε α α α μνος ον υ μει

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
εις ε στα αυ ρω ω ω ω ω σα α α α τε τα φω

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
ω πα ρε δω ω κα α τε αλλ εξ ου σι α α ε αυ

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
του ου α α α νε ε ε ε ε στη μη πλα να α

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
σθε Ι ι ου ου δαι αι αι οι οι αυ το ο ο ο ος

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ ση η η σω ω ω σας και

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
εν ε ρη η μω ω ω θρε ε ε ε ε ψας αυ τος

וְיִשְׂמְחוּ אֶת־הַיָּמִים הַלְלוּ אֶת־יְהוָה וְיִשְׂמְחוּ
ε ε στιν η ζω η η η η και αι το ο φω

ω ω ως και η ει ρη η η η η η του ου κο ο

ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.189*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ροι λα οι οι κα α τι

ι ι δω ω ω ω μεν τι συν ε βου λευ σα α α

το Ι ου δας ο προ δο ο ο τη ης συν ι ε

ρευ σι εν α α νο ο ο μοις κα τα του Σω τη η η η

η ρο ος η η η μων ση με ε ρον ε νο χον θα

να α α του ου τον α θα να α το ον Λο γο ον πε

ποι οι οι οι η η η η καν και Πι λα τω ω προ ο

δω σα αν τε ες εν το πω Κρα νι ι ου ου ε

στα α α αυ τω ω ω σαν και τα αυ τα α πα

α α σχων ε βο α α ο Σω τηρ η η μων λε ε ε

ε ε ε ε γω ω ω ω ν α φες αυ τοι οις Πα α

α α α α τερ την α μαρ τι ι ι αν τα α α α αυ

την ο πως γνω σι τα α ε ε ε θνη την εκ νε κρων

μου α να α α στα χ σι ι ι ι ι ι ι ν π ρ

ὤρα θ'

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.386*

Θ αμ βος η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου ου και

γη ης ποι η η την ε πι Σταυ ρου κρε μα με ε νον η

η η η λι ι ον σκο ο τι σθε ε εν τα α

την η με ραν δε πα α α α α λιν εις νυ υ

κτα με τελ θου ου ου σα αν και τη ην γην εκ τα α

φων α να α πεμ που ου σαν σω ω ω μα τα νε ε

κρων μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω ω σον

η η μας

*έτέρα θέσις μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω σον η μα ας

Κυ υ υ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.287*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

Ο ο τε ε τω Στα αυ ρω προ οσ η λω σα αν πα

ρα α α α νο ο ο ο μοι τον Κυ ρι ο ο ο

ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο α α προς α αυ

του ου ους τι υ μας ε ε λυ υ πη η η

σα η εν τι ι ι ι νι πα α ρω ω ωρ γι ι ι

ι σα προ ε ε μου ου τι ις ερ ρυ σα α το υ μα ας

εκ θλι ι ψε ε ε ως και νυν τι ι μοι αν τα πο

δι δο ο τε πο νη ρα αν τι α γα α θων αν τι

στου υ υ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος Στα αυ ρω με ε ε ε προσ η η λω ω ω σα

α α α τε αν τι νε ε φε ε λης τα φον μοι οι οι ω

ρυ υ ξα α α α τε α αν τι του ου μα αν να

χο λη ην μοι οι προσ η η νε ε εγ κα α α α τε

αν τι του ου υ δα α α τος ο ξος με ε ε ε
 πο τι ι σα α α α τε λ οι πον κα α α λω ω ω
 τα ε ε θνη κα α κει να με ε δο ξα α
 α α σου ου ου ου σι συ υν Πα α τρι και α
 γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστῆριον 1820 σ.389*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
 Πνε ευ μα α α τι τε
 Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην πτε

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

η η με ρον κρε ε μα ται αι αι ε ε ε πι ι ξυ

λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α

σας (γ)

τε φα νον εξ α καν θων πε ε ρι τι ι

ι ι θε ε ε ε ται ο των αγ γε ε λων βα

α σι ι ι λeus

Ψ ε υ δ η πο ρ φ υ ρ αν πε ρ ι ι β α α λ λ ε ε ε ε τ αι

ο πε ρ ι β α α α λ λ ω ν τον ου ρ α α νον ε εν νε ε

ε φ ε ε λ αι αι ς

Ρ α πι σ μα κα τε δε ξ α α το ο εν Ι ο ρ δ α α α

α ν η ε λε υ θε ρ ω ω σ α ς το ο ν Α α α δ α μ

Η λ ο ι ο ι ο ι ς προ ο ο σ η η λ ω ω ω θ η ο Ν υ μ

φ ι ι ο ς τ η ς Ε ε εκ κ λ η σ ι ι ι α α ς

Λ ο γ χ η η η ε ε ε κ ε εν τ η η η θ η ο Υ ι υ ι

ο ο ο ς τ η η ς Πα ρ θε ε ε ε ε ν ο υ

Π ρ ο σ χ υ ν ο υ ο υ μ ε εν σου τα πα α α θ η η Χ ρ ι ι

ι στε π (γ')

Δ ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ιν χ και την εν δο ξο ο ον σου Α να

α α στα α σι ι ι ι ιν Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Προφητεία

Λουκά Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.273*

Θ αμ βος η η η ηνκα τι ι δειν τον ου ρα νου ουκαι γη

ης ποι η η την Δ ε πι ι Σταυ ρου ου κρε μα με νο

ον η η η η η η λι ι ον σκο ο τι σθε ε εν

τα α την η με ραν δε πα α α α α λιν εις νυ

κτα με τε ελ θου ου ου σα αν και τη ην γην εκ τα φου

α να α πεμ που ου σαν σω ω μα τα νε ε κρων

μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω ω σον η η

μας

χορός α'

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.273*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α λον κλη η ρον

Ο τε ε σε ε Στα αυ ρω προ οσ η λω ω σα

αν πα ρα α α α νο ο ο ο μοι τον Κυ ρι

ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο α ας

προ ος α αυ του ου ου ους τι υ μας ε ε ε λυ υ

πη η σα η εν τι ι ι ι νι πα α ρω ω ω ωρ

γι ι ι ι σα προ ε ε μου τις ερ ρυ σα α το υ μα

α ας εκ θλι ι ψε ε ε ως και νυν τι ι ι

μοι οι α αν τα πο ο δι δο ο τε πο νη ρα αν

τι α γα α θων αν τι στυ υ υ υ υ υ λου πυ υ

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Στα αυ ρω με ε

ε ε προσ η λω ω ω ω σα α α α τε αν τι νε ε

φε ε ε λης τα α φον μοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α

α τε αν τι του ου μα αν να χο ο λη ην μοι οι προσ

η νε ε ε ε γ κα α α α τε α αν τι του ου υ

υ δα α τος ο ο ξο ος με ε ε ε πο τι ι ι

σα α α α τε λοι πον κα λω ω ω τα ε ε θνη

κα α κει να με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι

συ υν Πα α τρι και α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης Δοξαστικόν Λουκάς Λουκάς

Δοξαστικόν

χορός β' Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνευμααατι

Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὃ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὃ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχη ἐκεντήθη, ὃ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.275*

Ση η με ε ρον κρε ε μα ται αι αι ε ε ε πι ι ξυ

υ υ λου ο εν υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α

α α σας

C τε ε φα α νον εξ α καν θων πε ε ρι τι ι

ι ι θε ε ε ε ται ο των αγ γε ε ε λων Βα

α σι ι ι λεις

Ψ ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βαλ λε ε ται ο πε

ρι βα α α λ ω ω ν τον ου ρα α νον ε εν νε ε

ε φε ε ε λαι αις

P α πι ι σμα α α κατ ε δε ε ε ε ξα α α α

το ο εν Ι ορ δα α α νη η ε λευ θε ρω ω ω

σας το ον Α α α δαμ

H λιοι οισ προ ο ο σ η η λω ω ω θη ο Νυμ

φίλιος της Εκκλησίας

Λαχνη η η εεεκεεντη η ηθη ο Υιυι

ο ο ος τη ηης Παρθεενου

Προσκυνομεν σου τα πααααθη η Χριι

ιστε δειειειειειξον η η μι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ιν και την ενδοξον σου ου Αναα

α σταααα σιν

τὸ τέλος τοῦ γ' στααασιιιιιν

Πέτρου Φιλανθίδου

Θ α αμ βο ος η η η ην κα α τι ι ι δει ει

ει ει ν τον ου ου ρα α νου ου και αι γη η η ης ποι η

η η η η η η η η η η η τη η ην ε πι ι

Στα αυ ρου κρε μα α με ε νον η η λι ι ο ον

σκο ο τι σθε ε ε εν τα την η με ε ε ε

ραν δε ε πα α α α α α λιν ει εις νυ υ

υ υ κτα α α α α με ε τε ελ θου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου σαν και τη ην γη η

η η ην ε εκ τα α α φω ω ω ων α

α α να πε ε ε εμ που ου ου ου σαν σω ω ω ω

ω ω ω ω ω μα α α α σω ω ω μα α τα νε ε ε

κρω ω ω ων μεθ ω ω ω ων προσ κυ υ υ υ

νου ου ου με ε εν σε ε ε σω ω ω ω σο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο σω ω σον η η η μας

χορός α'

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.266/713*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον κλη η ρον

Ο τε ε ε σε στα αυ ρω ω προσ η η λω ω

σα αν πα ρα α α α νο ο μοι τον

Κυ υ ρι ι ι ο ον τη ης δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ξης ε βο ο ο ο α α α

προ ο ο ο ος α αυ τους τι ι υ υ μας ε

λυ πη η η σα η η εν τι ι ι ι νι ι πα

ρω ω ω ω ω ωρ γι ι σα προ ο ο ε ε μου

ου ου ου ου ου ου τις ερ ρυ υ σα α το υ μα α α

ας ε ε εκ θλι ι ι ι ι ψε ε ε ε ε λι ε ε

ε ως και νυ υ υ υ υν τι μοι αν τα πο

δι ι δο ο τε ε ε ε πο ο ο νη η η ρα α αν

τι ι ι α α α α α γα α θων α αν τι

στου υ υ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ος στα αυ ρω με ε

ε ε προσ η η λω ω ω σα α α α α ια α α α

τε αν τι ι νε ε φε ε ε ε ε λη η ης τα α

φο ο ον μοι ω ρυ υ υ υ υ υ ξα α

α α τε α αν τι ι του ου μα α α αν να χο

λη η η μοι οι προσ η νε ε ε ε γ κα α α α τε

αν τι ι ι του ου υ δα α α α τος ο ο ξο ος

με ε πο τι ι ι ι ι σα α α α α ια α α α

τε λοι οι πο ον κα α λω ω ω τα ε ε θνη κα α κει

να με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι

συ υ υν Πα α τρι και α γι ω ω Πνε ε

ε ε ευ μα α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πα

Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ρα α α

τι

Και αι αι υ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ω ν α α μην π

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.268/715*

η η η η η η με ε ε ε ε ιε ε ε ε

ρον κρε μα α α α α α α ται αι ε πι

ξυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λου ου ου ου ου

ο ε εν υ υ δα α α α α σι ι ι ι την γη

η η ην κρε ε ε ε ε μα α α α α α

α α σα α α ας

τε ε ε ε ε ε ε φα α α στε ε φα α

νο ο ον ε εξ α α κα αν θω ω ω ω ω ων

πε ρι τι ι ι ι ι ι ι θε ε ε ε ε ται

αι αι αι ο των αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε

λω ω ων βα α α α α α α σι ι λεις

ευ δη η η η η πορ φυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρα αν πε ρι ι βα α αλ

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ται ο ο πε ρι ι βα

α α α α αλ λω ω ω ων τον ου ου ρα α νο ο

0 0 0 0 10 0 0 0 0 0ν π ε ε ε ε εν

νε ε φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

νε φε ε ε ε ε ε ε λαι αι αι αι αι αι

αις

Ρ α α α α α α α α α α α πι ι ι

ι ι ρα α πι ι σμα χα τε δε ε ε ξα α α α α α

α α α α το ο ο ε εν Ι ορ δα α α α

α α α α α α α α α α α νη η η η

ε ε ε ε ε λε ε ε ευ θε ε ρω ω σα α ας

το ο ον Α α α α το ο ον Α α δαμ

Η η η η η η η η η λοι ο ις προσ η

λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω θη η η ο

Νυμ φι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ος τη ης Ε εκ κλη η σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α ας

Λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ χη

ε ε κε εν τη η η η η η η η η η η η η

η η η θη η ο ο Υι υι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος τη ης Πα αρ θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νου

Π ροσ χυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε

λε ε ε εν σου ου τα α πα α α α θη η Χρι στε ε ε

ε ε ε ε ε

Π ροσ χυ νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

με ε ε ε ε λε ε ε εν σου τα α α α πα α

α α α θη Χρι ι ι ι ι ι ι ι Χρι ι στε ε

ε ε ε ε ε

Π ροσ χυ νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με

ε ε ε ε λε ε ε εν σου τα πα α α α α

α θη Χρι ι στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε δει ει ει ει ει ει ξο ον η μι ι ι

ι ι ι ι ιν και την ε εν δο ο ξο ο ο ον σου ου

ου ου ουου Α να α α α στα α α

να α α στα α σιν

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.140*

Θ αμ βος η η ηην κα τι δει ει ει εν τον ου ρα

νου ου ου και γη η ης ποι η τη ην ε πι

Σταυ ρου κρε ε μα α με ε ε νον η η η η η λι

ι ον σχο ο ο τι σθε ε εν τα α την η

με ραν δε πα α α α λιν εις σκο ο τος με τελ θου ου ου

σα αν και την γην εκ τα αφων α να α πεμ που ου

σαν σω μα τα νε κρω ω ων με θων προσ κυ νου ου ου

με εν σε ε σω ω ω ω σον η μας

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.141*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου

ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου

ε βα λον κλη η η ρον

Ο τε ε ε τω Σταυ ρω ω ω προσ η η λω

σα αν πα ρα α α νο ο ο μοι τον Κυ

ρι ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο

α α ας προς αυ τους τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η

σα α α ει εν τι ι ι νι πα ρω ω ωρ γι ι ι

σα προ ε μου τις ερ ρυ υ σα α α το υ μα

ας εκ θλι ι ψε ως και νυν τι ι μοι αν τα

πο δι ι δο ο ο τε πο νη ρα αν τι ι α γα

θων αν τι στυ υ λου πυ ρος Σταυ ρω ω με ε προσ

η λω ω ω σα α α τε αν τι νε ε φε ε ε

λης τα φονμοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α τε αν

τι του ου μα α αν να χο λη ην μοι οι προσ η νε ε

εγ κα α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος

ο ξος με ε ε ε πο τι ι ι σα α α τε

λοι πον κα λω ω ωτα ε ε θνη η η κα χει ει

να με δο ξα α α σου ου ου σι συν Πα α

τρι και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου Μ.Εβδομάς 1969 σ.143*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὃ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὃ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὃ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.108*

η με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α

σας

τε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι ι

θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

π

λευς

Ψευδηπορφουυρανπεριβαλλεταιοπε

ριβααλλωντονουραανονεννεεεφε

χ

εελαιαις

ΡαπισμακατεδεξαατοοενΙορδανη

π

ελευθερωωσαςτονΑδαμ

ΗλοιοιςπροοσηλωωθηοΝυμφι

π

ιιιοοοςτηςΕκκλησιιιας

ΛογχηηηεεεκεντηηηθηοΥιο

π

οοοςτηηςΠαρθεεενου

Π ροσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη η Χρι στε

δει ει ει ει ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου

ου Α να α α στα α α σιν

* στα α α σι ι ι ι ι ν

τὸ τέλος τοῦ γ'

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Προφητεία

Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β'

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.191*

Θ αμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου και

αι γη ης ποι η η την ε πι Σταυ ρου ου κρε ε ε

μα α με ε ε νον η λι ι ον σκο τι σθε ε ε

εν τα α την η με ε ρα αν δε πα α α α

α α λιν εις νυ υ κτα α μετελ θου ου ου σα

αν και τη ην γην εκ τα φων α να πεμ που ου ου σαν σω

ω μα α τα α νε ε κρων μεθ ων προσ κυ νου ου με εν

σε ε σω ω ω ω σον η η μα ας Κυ υ ρι ι

ε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.191*

Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον

κλη η η ρον

Ο τε ε σε Στα αυ ρω προσ η λω ω σαν πα ρα α

α α νο ο ο ο μοι τον Κυ ρι ο ον τη ης δο

ο ο ξη ης ε βο ο α ας προς α αυ του ου ου ους

τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η η σα η εν τι ι ι ι

νι πα ρω ω ωρ γι ι ι ι σα προ ε ε μου τις

ερ ρυ υ σα α το υ υ μας εκ θλι ι ι ψε ε ε ε

ως και νυ υ υν τι ι μοι αν τα πο δι δο ο τε πο

νη ρα αν τι ι ι ι α α γα α θω ων αν τι ι στυ

υ υ λου πυ υ ρος Στα αυ ρω με ε ε προσ η λω ω ω

ω ω σα α α α τε αν τι νε ε φε ε ε λης τα φον

μοι ω ρυ υ ξα α α α τε αν τι του μα α α

α αν να χο λη ην μοι οι προσ η νε ε ε ε εγ κα α

α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος ο ο ξο ος

α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος ο ο ξο ος

α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος ο ο ξο ος

με ε πο τι ι ι σα α α α τε λοι πο

με ε πο τι ι ι σα α α α τε λοι πο

ον κα α α λω ω ω τα ε ε θνη κα χει ει να

ον κα α α λω ω ω τα ε ε θνη κα χει ει να

με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι συν Πα

με ε δο ξα α α α σου ου ου ου σι συν Πα

τρι ι ι ι και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

τρι ι ι ι και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι

α α τι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.192*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκειται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἑλοῖς προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Σ η η με ε ε ε ρο ον κρε μα α ται αι

ε πι ι ξυ υ υ υ λου ου ο εν υ υ δα

α α σι ι ι ι την γη ην κρε ε μα α α α α σας

Σ τε ε φα α νον ε εξ α κα αν θω ω ω ων πε ρι

τι ι ι ι ι θε ε ε ε ε ται ο των αγ γε ε

λων βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ψ ευ δη πο ορ φυ υ υ υ ρα αν πε ρι βα α α

α αλ λε ε ε ε ται ο πε ρι βα α α αλ λων

τον ου ρα α α νον εν νε φε ε ε ε ε λαι αι

αι αι αις

ρ α α α α α πι ι σμα κα τε δε ε ξα α

το ο ο εν Ι ορ δα α α α νη ε λευ θε

ρω ω ω σας τον Α α α δα α α αμ

η η η η η λοι οισ προσ η η λω ω ω

ω θη η η γ' ο Νυμ φι ι ι ι ι ο ος της Έ εκ

κλη η σι ι ι ι ι ας

λ ο ο ο ο γ χη η η ε κεν τη η η η η

θη η ο Υι ο ο ο ος της Πα αρ θε ε

ε ε ε ε ε νου

π ροσ κυ νου με ε εν σου τα πα α α θη Χρι ι στε

ε ε ε

π ροσ κυ νου με ε εν σου τα πα α α θη η Χρι

ι ι στε ε ε ε

π ροσ κυ νου ου με ε εν σου τα πα α α α θη Χρι

στε ε ε ε Δ δει ει ει ει ξον η η μι ι ι

ιν και την ε ε εν δο ο ξο ο ο ον σου ου α να α

α στα α α χ σι ι ι ι ιν Δ

Δοξαστικὸν Γεωργίου Ραιδεστινοῦ

Εἰς τὸ ἐξαίρετον τοῦτο μάθημα οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθε πλὴν ρυθμικῶν τινῶν βελτιώσεων ἢ ἀφαιρέσεως χρόνων. π.Κ.Π

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.195*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι υι

ω και Α γι ι ι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε

μα α α α ια α α α τι π

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει ει ει ει και αι

ει εις τους αι αι ω ω ω νας τω ω ω ων αι αι ω ω

ω ω ω ω νω ω ω ων Α α α α μη

η η ην π

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἑλοῖς προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

η η με ε ε ρο ον κρε μα α α α α

α α α α α ται αι αι ε πι ι ξυ υ

υ υ υ υ λου ου ου ο εν υ υ δα α α α

σι ι ι ι ι την γη η η ην κρε ε ε ε ε

μα α α α α α α α α σα α

α α ας

τε ε ε ε ε ε ε φα α α α στε ε φα α νον

ε εξ α κα αν θω ω ω νω πε ρι τι ι ι ι ι

ι θε ε ε ε λε ε ε ε ται ο των αγ γε ε

ε ε ε ε ε ε λω ω ω ω νω βα α α

α α α σι ι λε ε ε ε ε ες

ευ δη πορ φυ υ υ υ υ ρα α αν πε ρι βα

α α αλ λε ε ε ε ται ο πε ρι βα α α α

α α α αλ λω ων τον ου ρα α α νο ο ο ο

ον ε εν νε ε φε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε λαι αι αι αις

Ρ α α πι ι ι ι ρα α πι ι σμα κα τε

δε ε ε ε ξα α α το ο ο εν Ι ο ορ

δα α α α νη ε λευ θε ε ε ρω ω ω ω

ω ω ω ω σας το ο ο ο ο ον Α α

δα α αμ

Η η η η η η λοι οισ προσ η η λω ω ω ω

θη η η η ο Νυμ φι ι ι ι ι ο ο ο

ο ο ο ος της Ε ε εκ κλη η η η η σι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α ας

λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ χ η η η ε κε εν

τη η η η η η η θη ο υι υι ο ο ο ο ο ο ο

ο ος τη η η ης Πα α α αρ θε ε ε ε

ε ε ε ε ε νου

π ρ ο σ κ υ ν ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ν σ ο υ ο υ ο υ τ α

π α α α α α θ η Χ ρ ι ι σ τ ε ε λ ε ε ε ε

π ρ ο σ κ υ ν ο υ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ε ν σ ο υ τ α π α α

α θ η Χ ρ ι ι σ τ ε ε λ ε ε ε ε

π ρ ο σ κ υ ν ο υ ο υ μ ε ε ε ν σ ο υ ο υ ο υ τ α π α α α

θ η η Χ ρ ι σ τ ε ε ε ε ε ε ε ε δ ε ι ε ι ε ι ε ι ξ ο ν

